

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1577/2024
04.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., општина ..., чији је пуномоћник Биљана Дуњић, адвокат из ..., против туженог „Симпо ШИК“ д.о.о. Куршумлија, чији је пуномоћник Милена Живић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 215/2022 од 27.09.2022. године, исправљене решењима истог суда Гж1 215/2022 од 07.11.2022. године и од 24.04.2024. године, у седници одржаној 04.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 215/2022 од 27.09.2022. године, исправљене решењима истог суда Гж1 215/2022 од 07.11.2022. године и од 24.04.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 215/2022 од 27.09.2022. године, исправљене решењима истог суда Гж1 215/2022 од 07.11.2022. године и од 24.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 215/2022 од 27.09.2022. године, исправљеном решењима истог суда Гж1 215/2022 од 07.11.2022. године и од 24.04.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Куршумлији П1 511/2020 од 31.05.2021. године, у делу става првог изреке којим је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове исплати 200.000,00 динара, а за претрпљене душевне болове због наружености исплати 100.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 31.05.2021. године као дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је преиначена у преосталом делу става првог изреке, тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени страх исплати 140.000,00 динара, и за претрпљене душевне болове због умањења животне активности исплати 200.000,00 динара, све са законском

затезном каматом од 31.05.2021. године до исплате, док је одбијен као неоснован тужбени захтев преко наведених износа до износа досуђених првостепеном пресудом и то за претрпљени страх до 180.000,00 динара и за претрпљене душевне болове због умањења животне активности до 250.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 31.05.2021. године до исплате. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка, садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде, тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 130.200,00 динара, а одбијен као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка преко наведеног износа до првостепеном пресудом досуђених 171.200,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, у усвајајућем делу, применом члана 164. Закона о раду и чл. 154, 173, 174, 177. и 200. Закона о облигационим односима, обавезан је тужени да тужиоцу накнади нематеријалну штету, коју је претпео на раду изводећи сечење фурнира на полуаутоматским маказама, услед чега је задобио тешку телесну повреду - ампутацију три прста десне руке и трпео физичке болове, страх и душевне болове због умањења животне активности и наружености према степену интензитета и трајања утврђених из налаза и мишљења судског вештака медицине рада. Штета коју је тужилац претпео је у узрочно последиочној вези са пропустом туженог да у складу са Законом о безбедности и здрављу на раду обезбеди одговарајуће безбедне услове рада, односно да редовно контролише исправност машине и да унапред спречи сваки рад на истој од стране радника, јер је машина критичном приликом и недељу дана пре повређивања тужиоца била у квару. Одлука је донета након оцене да не постоји допринос тужиоца настанку штете, као и да нису испуњени услови за потпуно или делимично ослобађање туженог одговорности за штету.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са праксом и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, због чега нема услова за одлучивање у ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужени није уз ревизију доставио правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињенично - правној ситуацији, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом, као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Поред тога, примена института изузетне дозвољености ревизије је

резервисана за питања из домена примене материјалног права. Ревизијом се оспорава оцена доказа и правилно утврђено чињенично стање, указује се на питања процесног права и битне повреде одредаба парничног поступка учињене у поступку пред првостепеним судом, што нису разлози за посебну ревизију, чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1 ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе. (члан 403. ст. 1. и 3.)

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари је поднета 20.09.2017. године. Вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде је 640.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На дозвољеност ревизије није од утицаја то што је побијаном другостепеном пресудом делимично преиначена првостепена пресуда. Смисао правила о дозвољености ревизије код преиначења је да је преиначење извршено на штету ревидента. У овом случају је одлука преиначена у корист ревидента, јер је смањена његова обавеза накнаде нематеријалне штете, па се не примењује одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП о дозвољености ревизије. Ни чињеница да је одлука о трошковима поступка побијаном другостепеном пресудом преиначена не утиче на дозвољеност ревизије, јер се дозвољеност ревизије не цени према одредби члана 13. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 55/14) односно новелираној одредби члана 403. став 2. тач. 2. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**